

arbejde før overgangen. Arbejdstid ud over 39 timer medregnes ikke. Arbejdstidsnedsættelsen skal ske i den samlede arbejdstid som lønmodtager, dvs. at en person, der har haft bibeskæftigelse som lønmodtager, også skal medregne denne beskæftigelse i sin arbejdstid. Der stilles ikke krav om, at arbejdstidsnedsættelse sker hos samme arbejdsgiver eller i samme arbejdsforhold. Det foreslås, at en arbejdstid på 15 timer i gennemsnit pr. uge fastsættes som den minimumsarbejdstid, der må være opfyldt, for at kravet om en reel erhvervsaktivitet, der kan kombineres med delpension, kan anses for opfyldt. For at sikre, at der på den anden side bliver tale om en væsentlig lempelse af den enkeltes arbejdsbyrde, foreslås det, at der efter overgang til delpension højst kan arbejdes 30 timer pr. uge. Lønmodtagere, der efter en arbejdstidsnedsættelse har 14 timers beskæftigelse og derunder, vil herefter være udelukket fra at komme ind i ordningen. Det samme gælder lønmodtagere, der arbejder mere end 30 timer pr. uge.

Kravene til arbejdstidsnedsættelsen og den gennemsnitlige arbejdstid skal være opfyldt i den første 6 måneders periode og i øvrigt på årsbasis, idet arbejdet i det foregående kalenderår lægges til grund ved fastsættelse af delpensionen hver 1. april, jfr. § 8. Herudover overlades arbejdstidens placering til aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver. Det foreslås dog, at der skal være mindst 20 arbejdsdage i hvert kvartal. Herved sikres det, at arbejdstiden placeres uden urimeligt lange arbejdsfri perioder samtidig med, at ønsker om orlovsperioder m.v. kan tilgodeses. Ferie sidestilles med arbejdsfri perioder. Det sociale udvalg kontrollerer, om arbejdstidsaftalen opfyldes, jfr. bemærkningerne til § 8.

Det foreslås i *stk. 2*, at chefen for sikringsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af arbejdstiden for lønmodtagere, hvor det ikke er muligt at konstatere antallet af arbejdstimer. Det vil f.eks. være tilfældet for hjemmearbejdende syersker. Reglerne tænkes fastsat i overensstemmelse med den beregningsmåde, som anvendes efter ATP-loven, hvorefter det hvert år fastsættes en timefortjeneste for henholdsvis mandlige og kvindelige lønmodtagere. Samme beregningsmåde anvendes i dagpengeloven til brug ved beregning af, om beskæftigelseskravet er opfyldt.

Chefen for sikringsstyrelsen bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af arbejdstiden for personer, der ved overgang til delpension modtager efterløn.

Reglerne tænkes fastsat således, at der tages udgangspunkt i den gennemsnitlige ugentlige ar-

bejdstid, den pågældende havde ved overgangen til efterløn.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder reglerne om beregning af delpensionens størrelse.

Udgangspunktet for beregningen er efter *stk. 1* et årligt basisbeløb, der til enhver tid svarer til det højste beløb, der årligt kan opnås i sygedagpenge. Herved opnås et basisbeløb, der er i niveau med efterlønnen. Pr. 1. januar 1985 ville basisbeløbet udgøre 104.416 kr.

Det foreslås, at regulering af delpensionen følger reguleringen af sygedagpengene. Er delpensionen nedsat som følge af 90 pct. begrænsningen i *stk. 4*, reguleres delpensionen forholdsmæssigt svarende til ændring i basisbeløbet. Pristalsreguleringen af sygedagpengenes højeste beløb er suspenderet til og med reguleringen efter pristallet for januar 1986, jfr. lov nr. 240 af 23. maj 1984.

Basisbeløbet kan betragtes som et teoretisk beløb, der ville være muligt at opnå for en lønmodtager med 39 timers arbejde om ugen (fuld tid), hvis ordningen gav mulighed for udbetaling af pension ved en nedsættelse af arbejdstiden med alle 39 timer om ugen.

Da delpensionens størrelse beregnes efter omfanget af arbejdstidsnedsættelsen, begrænses pensionens størrelse af de krav, der i § 3 er stillet til denne og den aktuelle arbejdstid.

Delpensionen beregnes på årsbasis med samme andel af basisbeløbet, som arbejdstidsnedsættelsen udgør af den fulde arbejdstid på 39 timer. Med andre ord udgør den årlige delpension $\frac{1}{39}$ af basisbeløbet for hver hele time arbejdstiden nedsættes, jfr. § 4, *stk. 2*.

Arbejdstidsnedsættelsen kan dog højst regnes fra en egentlig arbejdstid på 39 timer.

Kravet i § 3 om en mindste egentlig arbejdstid på 15 timer sætter en øvre grænse for delpensionens størrelse. Den største delpension kan således blive $\frac{24}{39}$ af basisbeløbet svarende til, at arbejdstiden nedsættes fra 39 til 15 timer om ugen.

Den mindste delpension vil være $\frac{3}{39}$ af basisbeløbet svarende til, at arbejdstiden nedsættes fra 20 til 15 timer om ugen.

Med et basisbeløb på 104.416 kr. bliver den højeste pension således 64.260 kr. årligt, medens den laveste pension bliver 13.392 kr. årligt.

For at opnå, at der bliver tale om en glidende overgang fra lønindtægt til alderspension, er der i *stk. 3* foreslået en aftrapningsordning for delpensionen. Aftrapningsordningen er udformet på sam-